

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr. Bohumilem Vašákem ve věci

žalobce: [osobní údaje žalobce]

bytem [adresa]

zastoupený advokátem Mgr. Davidem Bezuchovu

sídlem Kostelní 10/5, Liberec

proti

žalovaným: 1) ZANAP Liberec s.r.o., IČO: 27261875

sídlem Hynaisova 75/2, Liberec

zastoupený advokátem Mgr. Martinem Vondroušem

sídlem 8. března 21, 460 05 Liberec

2) [celé jméno žalovaného], [datum narození]

Bytem [obec a číslo]

o náhradu škody

takto:

- I. Žaloba, kterou se žalobce domáhá, aby žalovaní 1. a 2. Společně a nerozdílně vydali žalobci pojízdnou výdejní vodní lázeň BMPK -4-1/1, výrobní číslo 14060022, chladicí skříň saladeta dvoudveřová REDFOX, výrobní číslo ESK 3800131202E7002, pizza pece jednopatrové REDFOX, 980x920x420, elektrický sporák zn. Redfox PC-90E, výrobní číslo 3110013, elektrickou troubu zn. MORA bílé barvy a 6 kusů jídelních stolů o rozměrech 120x90 cm a pro případ, že bude zjištěno, že žalovaní nemají věci v držení, tak pro případ nemožnosti splnění tohoto návrhu ze strany

žalované č.1 a č.2 jsou žalovaní povinni zaplatit společně a nerozdílně částku 131 738 Kč, se vůči oběma žalovaným zamítá.

- II. Ve vztahu mezi žalobcem a žalovaným č.1 je žalobce povinen nahradit žalovanému č.1 náklady řízení ve výši 25 216,40 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalovaného č.1.
- III. Ve vztahu mezi žalobcem a žalovaným č.2 nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou dne 14. 9. 2016 se žalobce domáhal uložení povinnosti žalovanému zaplatit žalobci náhradu škody ve výši 79 431,66 Kč a ve výši 3 519,43 Kč. Žalobu odůvodnil tím, že v období druhého měsíce října roku 2015 žalobci pan [příjmení], jakož zaměstnanec žalovaného 1) nabídl uskladnění části žalobcova zařízení nacházejícího se toho času na adrese – 1. Máje 97, Liberec III – Jeřáb ve firemních prostorách žalovaného 1). Žalobce přijal nabídku uskladnění. Dne 13. 10. 2015 přijelo pro žalobcovo zařízení (velkokuchyňský elektrický sporák zn. REDFOX, výdejní vodní lázeň zn. BMPL, vestavěnou troubu zn. MORA, 6 ks jídelních stolů o rozměru 120 x 90 cm) firemní auto žalované a žalobce spolu s řidičem jej naložili. Společně s uvedeným žalobcovým zařízením bylo dle žalobce naloženo i zařízení, které žalovanému žalobce vracel, a to chladicí skříň a pec na pizzu, oboje zn. REDFOX. Na toto zařízení byla žalovaným vystavena mínusová faktura. I přes opakovanou žádost žalobce, nebylo žalobci vystaveno od žalovaného potvrzení o převzetí jeho zařízení k uskladnění. Dále žalobce uvedl, že v listopadu roku 2015 již měl kam uskladnit uvedená zařízení, a proto požádal pana [příjmení] o vydání zařízení. V lednu roku 2016 se žalobce obrátil na žalovaného a požadoval vydání zařízení. Žalovaný dle žalobce uskladnění jeho zařízení popřel. Dle žalobce byly ve věci zahájeny úkony trestního řízení. Žalobce se po žalovaném podanou žalobou domáhal náhrady škody za žalovaným převzaté a uskladněné zařízení ve výši 79 431,66 Kč a zaplacení částky 3 519,43 Kč za bezdůvodné obohacení žalovaného v souvislosti s úhradou této částky za zařízení, které žalobce později žalovanému vrátil.

2. Podáním ze dne 17. 6. 2017 žalobce doplnil žalobu v následujícím rozsahu. Žalobce opakově návrh (ze dne 6. 6. 2017) na přistoupení [celé jméno žalovaného], narozeného [datum], do řízení na straně žalovaného. Žalobce uvedl, že žalovaný 2) jako zaměstnanec žalovaného dne 13. 10. 2015 od žalobce převzal uvedená zařízení za účelem jejich uskladnění ve společnosti žalovaného. Žalovaný 2) uvedená zařízení dle žalobce po naložení odvezl a vyložil pod stříšku na nechráněném pozemku žalovaného. Následně byly dle žalobce uvedené věci odcizeny neznámým pachatelem.

3. Usnesením nadepsaného soudu č. j. 29 C 250/2016-102 ze dne 13. 6. 2018 soud připustil, aby do řízení na straně žalovaného jako další účastník přistoupil [celé jméno žalovaného], [datum narození], bytem [adresa žalovaného]. Soud dle ustanovení § 92 odst. 1 občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.s.ř.“), připustil, aby do řízení na straně žalovaného přistoupil další účastník.

4. Žalobce následně žalobu doplnil k výzvě soudu podáním ze dne 28. 9. 2018. Žalobce uvedl, že je na základě kupní smlouvy ze dne 12. 11. 2014 vlastníkem věci: č. 1 (pojízdné výdejní vodní lázně BMPK -4-1/1, výrobní číslo 14060022 za kupní cenu 31 480,57 Kč s DPH), č. 2 (chladicí skříň – saladeta dvoudvřevá REDFOX, výrobní č. ESK 3800131202E7002 za kupní cenu 16 573,37 Kč s DPH), č. 3 (pizza pece jednopatrové REDFOX, výrobní č. žalobcem neuvedeno za kupní cenu 22 559,24 Kč s DPH). Na základě kupní smlouvy ze dne 27. 11. 2013 je žalobce vlastníkem věci: č. 4 (elektrického sporáku REDFOX, PC – 90 E, výrobní č. 13110013 za kupní cenu 46 125,20 Kč s DPH). Dále žalobce uvedl, že je vlastníkem věci: č. 5 (vestavené trouby zn. MORA), č. 6 (6 ks jídelních stolů o rozměru 120x90 cm). Kupní cenu u věcí č. 5 a 6 si žalovaný

dle jeho vyjádření již nepamatuje a navrhl vypracování znaleckého posudku, kterým by jejich cena byla určena. Žalobce dále doplnil, že vlastnictví k věcem č. 1, č. 2 a č. 3 nabyt v listopadu roku 2014. K věci č. 4 nabyt vlastnické právo v listopadu roku 2013, k věci č. 5 v roce 2010 a k věci č. 6 v říjnu roku 2012. Žalobce dále uvedl, že doklady od zakoupeného materiálu již nemá. Žalobce dále uvedl, že uvedené věci č. 1 až 6 převzal dne 13. 10. 2015 žalovaný 2) jako zaměstnanec žalovaného 1) a tyto věci naložil na nákladní vůz žalovaného. Dle dohody žalobce se zástupcem žalovaného 1) je měl odvézt do areálu žalovaného 1) za účelem uskladnění. Žalobce poté žádal jako vlastník předmětných věcí žalovaného 1) o jejich vrácení. Žalovaný 1) však popřel, že by uvedené věci držel a odmítl je vrátit žalobci. Věci nevrátil ani žalovaný 2). Žalobce vzhledem k uvedenému požadoval po žalovaných vrácení předmětných věcí, neboť je jejich vlastníkem a žalovaným nesvědčí žádný právní důvod k jejich držbě či detenci. V případě, že by žalovaní nebyli schopni tyto věci vydat, požadoval žalobce uhrazení ceny odpovídající ceně, za kterou si bude schopen uvedené věci pořídit znovu. Žalobce současně navrhl rozšíření žaloby o částku 54 132 Kč odpovídající ceně věcí uvedených pod č. 2, 3, 5 a 6.

5. Žalovaný 1) k žalobě uvedl, že žalobu jako nedůvodnou odmítá a nárok žalobce vůči žalovanému 1) není dán. Dle žalovaného 1) žalobce nedoložil doklady, z kterých by vyplývalo, že byla mezi stranami uzavřena jakákoliv faktická smlouva, na základě které by žalovaný 1) převzal do svého užívání či držby žalobcem tvrzené movité věci. Dle žalovaného 1) není žalobcem prokázáno, že by byly uvedené věci svěřeny do správy žalovaného 1) a žalovaný 1) zcela popřel, že by mezi ním a žalobcem existoval jakýkoliv smluvní vztah. Žalovaný 1) tvrdil, že neměl a nemá v držení žádné z movitých věcí tak, jak je žalobce definuje v žalobě. Žalovaný 2) uvedl, že v případě, že došlo k odvozu nějakých věcí ve vlastnictví žalobce, pak by toto mělo být řešeno s panem [příjmení] a nikoliv s žalovaným 1). Žalovaný 1) shrnul, že není dán jakýkoliv relevantní důvod pro navrácení předmětného zboží žalobci a ani tedy není důvod pro úhradu jakékoliv náhrady škody. Žalovaný 1) popřel, že by žalobci nějakou škodu způsobil. Žalovaný 1) také sporoval výpočet náhrady škody, neboť je dle něj zcela vadný. Zcela odmítl jakékoliv nároky žalobce vůči žalovanému 1).

6. Žalovaný 2) k žalobě uvedl, že zcela odmítá nároky, které vůči němu žalobce uplatňuje. Toto odůvodnil tím, že je zaměstnancem žalovaného 1) a plnil pouze pokyny pana [příjmení], které mu byly dány. Dále žalovaný 2) uvedl, že žádným způsobem nevstoupil do smluvního vztahu se žalobcem a proto mu nevznikla jakákoliv relevantní povinnost k žalobcem požadované náhradě škody.

7. V průběhu jednání konaného dne 13. 3. 2019 soud připustil změnu žaloby v rozsahu zastavení řízení co do částky 3 519,43 Kč a připustil změnu žaloby tak, aby nadále zněla, že žalovaný 1) a žalovaný 2) jsou povinni společně a nerozdílně vydat žalobci pojízdnou výdejní vodní lázeň BMPK -4-1/1, výrobní číslo 14060022, chladicí skříň saladeta dvoudvřevá REDFOX, výrobní číslo ESK 3800131202E7002, pizza pece jednopatrové REDFOX, 980x920x420, elektrický sporák zn. Redfox PC-90E, výrobní číslo 3110013, elektrickou troubu zn. MORA bílé barvy a 6 kusů jídelních stolů o rozměrech 120x90 cm, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku. Pro případ, že bude zjištěno, že žalovaný nemá věci v držení, tj. pro případ nemožnosti splnění tohoto návrhu ze strany žalované jsou žalovaní 1) a 2) povinno zaplatit žalobci společně a nerozdílně částku 131 738 Kč.

8. Po provedeném dokazování má soud za prokázaný následující skutkový stav. Z videozáznamů nahraných žalobcem (celkem 9 videozáznamů) bylo zjištěno následující. Z videozáznamů č. 2015, 2015, 2015, 2015, 2015 bylo zjištěno, že na vozidlo označené názvem žalovaného 1) bylo naloženo zařízení jako sporák, pizza pec, stoly a tyto věci byly následně vozidlem [registrační značka] odvezeny. Z videozáznamů však není najisto postavené, že se jedná o zařízení žalobcem tvrzené.

9. Z výsledku svědka [jméno] [příjmení] bylo zjištěno, že svědek byl u žalovaného 1) zaměstnán od roku 2012 do roku 2017 jako obchodní zástupce. Svědek žalobce zná, neboť mu dodávali nějaké zařízení. Svědek popřel, že by od žalobce někdy převzal nějaké zboží a také popřel, že by se s žalovaným na převzetí zařízení domluvil. Svědek žalovanému 2) nedal pokyn, aby nějaké zboží odvezl.

10. Z výpovědi žalovaného 2) bylo zjištěno, že společně s žalobcem naložil na vozidlo žalovaného 1) zboží, které demontoval a i nějaké další. Učinil tak na základě dodacího listu č. 51950.

11. Z usnesení č. j. KRPL-15802-72/TČ-2016-180581 vydaného Policií České republiky, KŘP Libereckého kraje, Územní odbor Liberec, Oddělení hospodářské kriminality, Pastýřská 3, 460 74 Liberec dne 1. 12. 2017 bylo zjištěno následující. Uvedeným usnesením byla odložena trestní věc podezření ze spáchání přečinu krádeže, kterého se měl dopustit neznámý pachatel odcizením kuchyňského zařízení, v tomto řízení specifikovaného žalobcem. Bylo zjištěno, že dne 11. 2. 2016 žalobce podal trestní oznámení. Výpověď svědka [jméno] [příjmení] u policie se shodovala s jeho výpovědí v tomto řízení. Účetní žalovaného 1) [jméno] [příjmení] u policie vypověděl, že ví, že od nich žalobce objednal zařízení a společnosti dluží. O úschově zařízení nic nevěděl. Jednatel žalovaného 1) u policie vypověděl, že žalobce je jejich zákazníkem a koupil nějaká zařízení, za některá nezaplatil. Nevěděl nic o tom, že by u žalovaného 1) někdo něco uschoval. Žádnou smlouvu o uskladnění nemá. Žalovaný 2) jako řidič žalovaného 1) při výslechu u policie vypověděl, že s žalobcem dne 13. 10. 2015 jednal a demontoval v ulici 1. máje nějaké zařízení. Během odpojování zařízení někdo naložil na služební vozidlo (vozidlo žalovaného 1) nějaké další zařízení. Vozidlo a zařízení odvezl do sídla žalovaného 1). Žalobce předmětné věci na vozidlo naložil sám. Policie ČR došla k závěru, že nelze vyvodit, že by si kdokoliv zařízení присвоil. Dále došla k závěru, že trestný čin podvodu je vyloučen. Věc kvalifikoval jako přečin krádeže dle ustanovení § 205 odst. 1 odst. 3 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku a věc odložil, s tím, že žádné z provedených opatření nevedlo ke zjištění skutečností, které by opravňovaly vést trestní řízení.

12. Žalobce se žalobou domáhal vydání blíže určený věcí a pro případ nemožnosti splnění, zaplacení částky 131 738 Kč.

13. Na základě provedeného dokazování, kdy soud hodnotil každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti, a po přihlédnutí ke všemu, co vyšlo za řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci, dospěl soud k následujícímu závěru o skutkovém stavu. Dne 13. 10. 2015 zaměstnanec žalovaného 1) žalovaný 2) demontoval kuchyňské zařízení ve stravovacím zařízení provozovaném žalobcem na ulici 1. máje 97 v Liberci. V průběhu demontáže bylo žalobcem na vůz žalobce naloženo další zařízení. Žalovaný 2) pak demontované a žalobcem naložené zařízení odvezl do sídla žalovaného 1).

14. Dle ustanovení § 1040 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, dále jen „o.z.“, kdo věc neprávem zadržuje, může být vlastníkem žalován, aby ji vydal.

15. Dle ustanovení § 1041 odst. 1 o.z., kdo se domáhá, aby mu věc byla vydána, musí ji popsat takovými znaky, kterými se rozeznává od jiných věcí téhož druhu.

16. Podle ustanovení § 2894 odst. 1 o.z. povinnost nahradit jinému újmu zahrnuje vždy povinnost k náhradě újmy na jmění (škody).

17. Podle ustanovení § 2913 odst. 1 o.z. poruší-li strana povinnost ze smlouvy, nahradí škodu z toho vzniklou druhé straně nebo i osobě, jejímuž zájmu mělo splnění ujednané povinnosti zjevně sloužit.

18. Žalobcem byly předloženy další důkazy, které však nejsou dle soudu pro dané řízení relevantními a neprokazují skutečnosti rozhodné pro toto řízení. Z dodacího listu č. 14SV00594

vystaveného dne 12. 11. 2014 bylo zjištěno, že žalovaný 1) žalobci dodal zařízení – výdejní vodní lázeň pojízdná (výrobní číslo: 14060022), chladicí skříň – saladeta dvoudveřová (výrobní číslo: ESK 3800131202E7002), pizza pec jednopatrová (výrobní číslo:). Fakturou č. 2014 vystavenou žalovaným 1) na žalobce dne 12. 11. 2014 bylo za dodané zařízení žalovanému vyfakturováno celkem 73 710 Kč. Z dodacího listu č. 13SV00558 vystaveného dne 27. 11. 2013 bylo zjištěno, že žalovaný 1) dodal žalobci elektrický sporák (výrobní číslo: 13110013). Fakturou č. 2013 vystavené žalovaným 1) na žalobce dne 27. 11. 2013 bylo vyfakturováno celkem 48 243 Kč za dodané zboží (elektrický sporák – výrobní číslo: 13110013 a montáž). Videozáznamy č. 2015, 2015, 2015, 2015 nejsou dle soudu pro dané řízení relevantní. Jedná se zřejmě o videozáznamy nahrané žalobcem, když byl opustit jím provozované stravovací zařízení.

19. V průběhu jednání konaného dne 24. 5. 2019 žalobce navrhl provedení dalších důkazů, a to úřední záznamy policie o výsledcích svědků [příjmení], [příjmení], které byly v rámci šetření policie provedeny. K návrhu žalobce ho soud poučil, že tyto důkazy byly označené až po lhůtě určené k doplnění dokazování při prvním jednání ve věci samé, až po koncentraci. Tyto návrhy žalobce byly proto zamítnuty.

20. Soud dospěl k závěru, že mezi žalobcem a žalovaným 1) nedošlo k uzavření dohody o převzetí zařízení žalobcem specifikovaných, když žalobce dostatečným způsobem neprokázal, že by k nějaké takové dohodě došlo. Žalobce předal zařízení žalovanému 2), toto předání však bylo učiněno dobrovolně a bez prokázání jakékoliv dohody, že by mělo být zařízení u žalovaného 1) pouze uskladněno a pak žalobci předáno. Žalobce předal zařízení dobrovolně a neprokázal sjednání jakékoliv dohody. Žalovaný neprokázal, že by žalovaný 1) na sebe převzal z nějakého důvodu odpovědnost za žalobcem tvrzené věci. Z výše uvedeného soud dospěl k závěru, že žalobce požadovaný nárok dostatečným způsobem neprokázal a žalobu zamítl.

21. O náhradě nákladů řízení mezi žalobcem a žalovaným 1) rozhodl soud podle ustanovení § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen o.s.ř.), tak že žalovanému 1), který měl ve věci plný úspěch přiznal nárok na náhradu nákladů řízení v celkové částce 25 216,40 Kč. Tyto náklady se skládají z nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1, § 7 bodu 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“). Při určení tarifní hodnoty soud postupoval dle ustanovení § 8 odst. 1 a. t., dle kterého není-li stanoveno jinak, považuje se za tarifní hodnotu výše peněžitého plnění nebo cena věci anebo práva v době započetí úkonu právní služby. Soud proto vycházel stanovení tarifní hodnoty u každého úkonu dle výše peněžitého plnění v době započetí úkonu, takže z tarifní hodnoty 82 981,09 Kč a 131 738 Kč. U provedených úkonů – příprava a převzetí věci, vyjádření žalovaného 1) ze dne 20. 12. 2018 a účast na jednání dne 13. 3. 2019 stanovil soud tarifní hodnotu ve výši 82 981,09 Kč (79 461,66 + 3 519,43) a u úkonu – účast na jednání dne 24. 5. 2019 stanovil tarifní hodnotu 131 738 Kč. Za tři úkony, tak žalovanému 1) náleží odměna ve výši 4 420 Kč, celkem tedy 13 260 Kč a za jeden úkon pak 6 380 Kč podle ustanovení § 11 odst. 1 vyhlášky. Žalovanému 1) bylo dále přiznáno právo na náhradu hotových výdajů advokáta za čtyři úkony právní služby podle ustanovení § 13 odst. 3 vyhlášky v celkové výši 1 200 Kč (4 x 300 Kč) a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 20 840 Kč ve výši 4 376,40 Kč. Náhrada nákladů je splatná podle § 149 odst. 1 o. s. ř. k rukám advokáta. Za účast na jednání konaného dne 13. 3. 2019 požadoval právní zástupce žalovaného 1) odměnu za úkon stanovenou dle tarifní hodnoty 131 738 Kč, soud však shledal, že na toto nemá nárok a při určení odměny soud vycházel z tarifní hodnoty ve výši 82 981,09 Kč. Soud takto postupoval vzhledem k tomu, že právě v průběhu jednání konaného dne 13. 3. 2019 soud připustil změnu žaloby a tudíž v průběhu tohoto úkonu právního zástupce žalovaného 1) došlo ke změně tarifní hodnoty. Tarifní hodnota, se však dle ustanovení § 8 odst. 1 a. t., určí k okamžiku započetí právního úkonu.

22. O náhradě nákladů řízení mezi žalovaným 2) a žalobcem rozhodl soud, jak je uvedeno ve výroku III., neboť žalovaný 2) žádné náklady řízení nepožaduje. Náhrady nákladů řízení se žalovaný 2) vzdal v průběhu jednání konaného dne 24. 5. 2019.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, a to do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, prostřednictvím soudu podepsaného, písemně, dvojmo.

Nebudou-li dobrovolně splněny povinnosti uložené vykonatelným rozhodnutím, lze nařídit soudní výkon rozhodnutí či exekuci.

Liberec 29. května 2019

Mgr. Bohumil Vašák
soudce